

SAFECAPITAL

DOSSIER: Praktisch Goud Aankopen

*"Gold is money.
Everything else is credit."*

J.P. Morgan

Beste abonnee,

We leven in rare tijden. Steeds meer mensen komen erachter dat niets is wat het lijkt en dat we op grote schaal misleid worden, ook over het financiële systeem. Wij zijn daar al voorbij. Safecapital is een groep van wakkere beleggers die weet dat we worden misleid, en zich er nu wil tegen **beschermen**.

Het geld op uw spaarrekening bij uw bank, bijvoorbeeld, is niet van u. Het is een vordering op de bank. Aangezien banken slechts een fractie van de verplichtingen aanhouden in de vorm van liquide geld (spaardeposito's en andere liquiditeiten), en zij soms enorme risico's nemen, is het zaak uw kapitaal zoveel mogelijk **zelf te beheren**.

Daarnaast heeft dit fiatgeld géén onderpand en is de waarde ervan dus puur en alleen gebaseerd op het **vertrouwen** erin. In het geval van de euro is dit het vertrouwen in de Europese Unie en de Europese Centrale Banken, en dat vertrouwen is niet zo heel erg groot. Mede gevoed door de snelle afname van de koopkracht van ons geld lijken steeds meer mensen het vertrouwen te verliezen. Dit geld biedt ons dus geen enkele zekerheid.

Dit is waar goud om de hoek komt kijken. Goud biedt de meeste **zekerheid** die u kunt krijgen en is doorheen de geschiedenis altijd een "store of value" geweest, wat neerkomt op: het heeft altijd zijn koopkracht behouden. Centrale banken zien ook de waarde van goud in. Zij zijn (per saldo) weer koper van goud en weten het goud op waarde te schatten.

Wanneer de waarde van het fiatgeld daalt en het vertrouwen verder daalt, zullen mensen weer teruggrijpen naar goud. En op het moment dat de massa dit gaat doen, zal de waarde van goud ook fors toenemen.

Bent u voorbereid om uw kapitaal veilig te stellen?

In dit dossier nemen we u mee doorheen de praktische zaken van goudaankopen. Waar moet u op letten, waar kan u kopen, en waarom is goud om te beginnen zo belangrijk?

Beste groeten,

Brecht Arnaert & Peter Tros

Inhoudstafel

Deel 1: Waarom goud.....04

- Het fundament: goud is geld
- Het probleem: schulden, schulden, schulden...
- Centrale banken: "lenders of last resort"
- Goud uit het 'verdomhoekje'
- Conclusie

Deel 2: Hoe goud kopen.....11

- "The real stuff"
- Fysieke munten en echtheid
- Het nagaan van echtheid
- Welke munten
- Conclusie

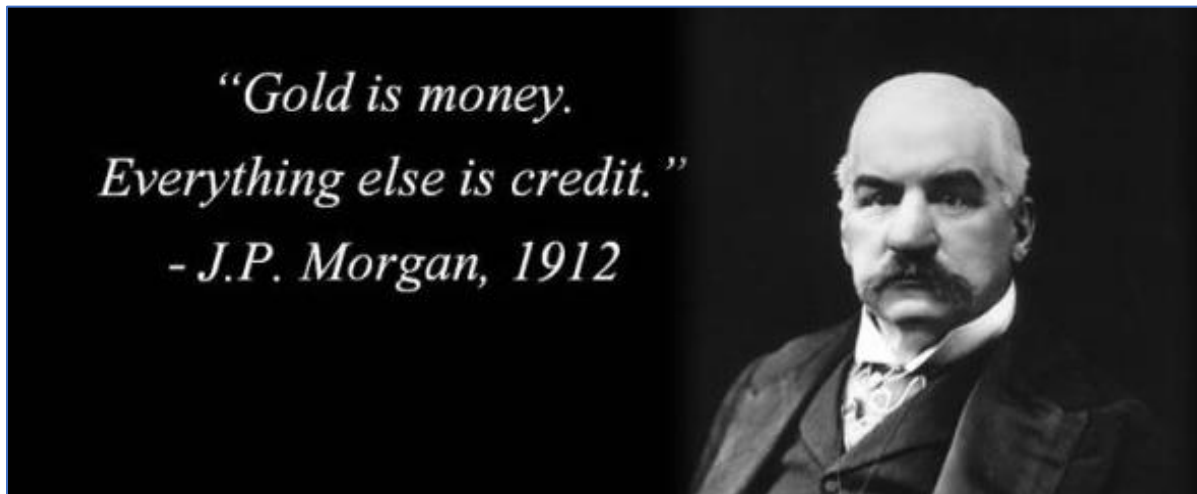
Deel 3: Waar goud kopen en opslaan.....15

- Waar kopen
- Waar opslaan
- Externe opslag
- Goud999safe
- Conclusie

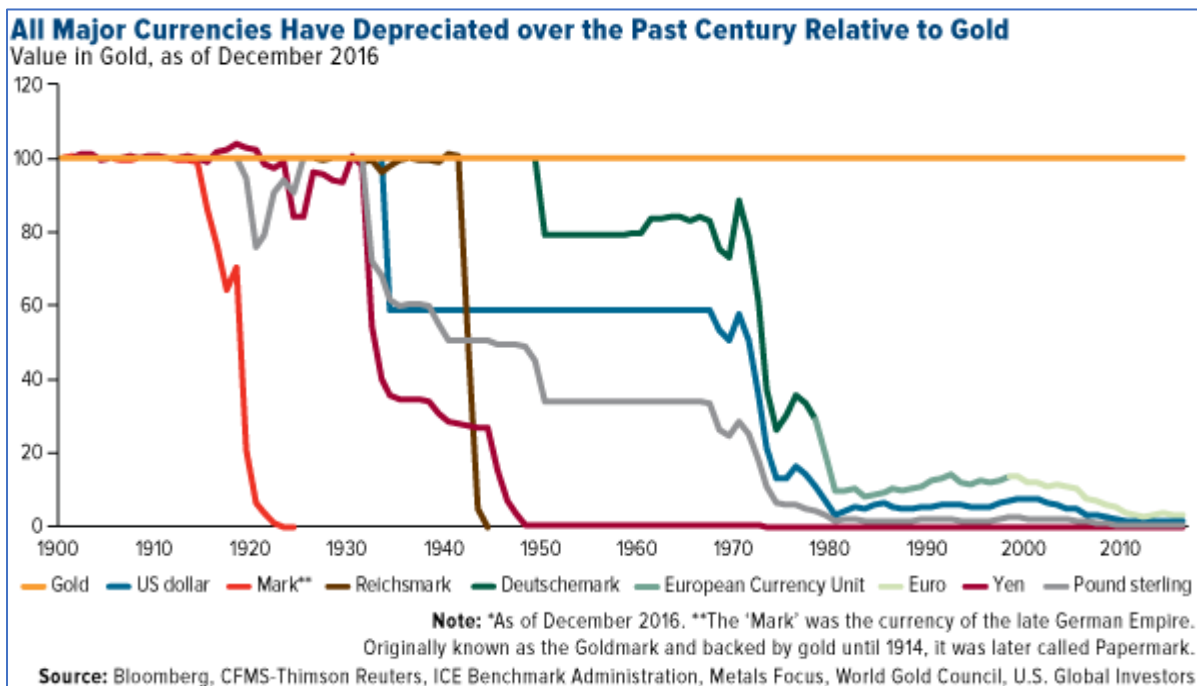
Deel 1: Waarom goud

Het fundament: goud is geld

Even een opfrissing: J.P. Morgan, toen de meest invloedrijke bankier, moest in 1912 getuigen voor het Amerikaans Congres. Op de vraag of krediet de basis is van bankieren, antwoorde hij: *"Not always. That [credit] is an evidence of banking, but it is not the money itself. Money is gold and nothing else."*

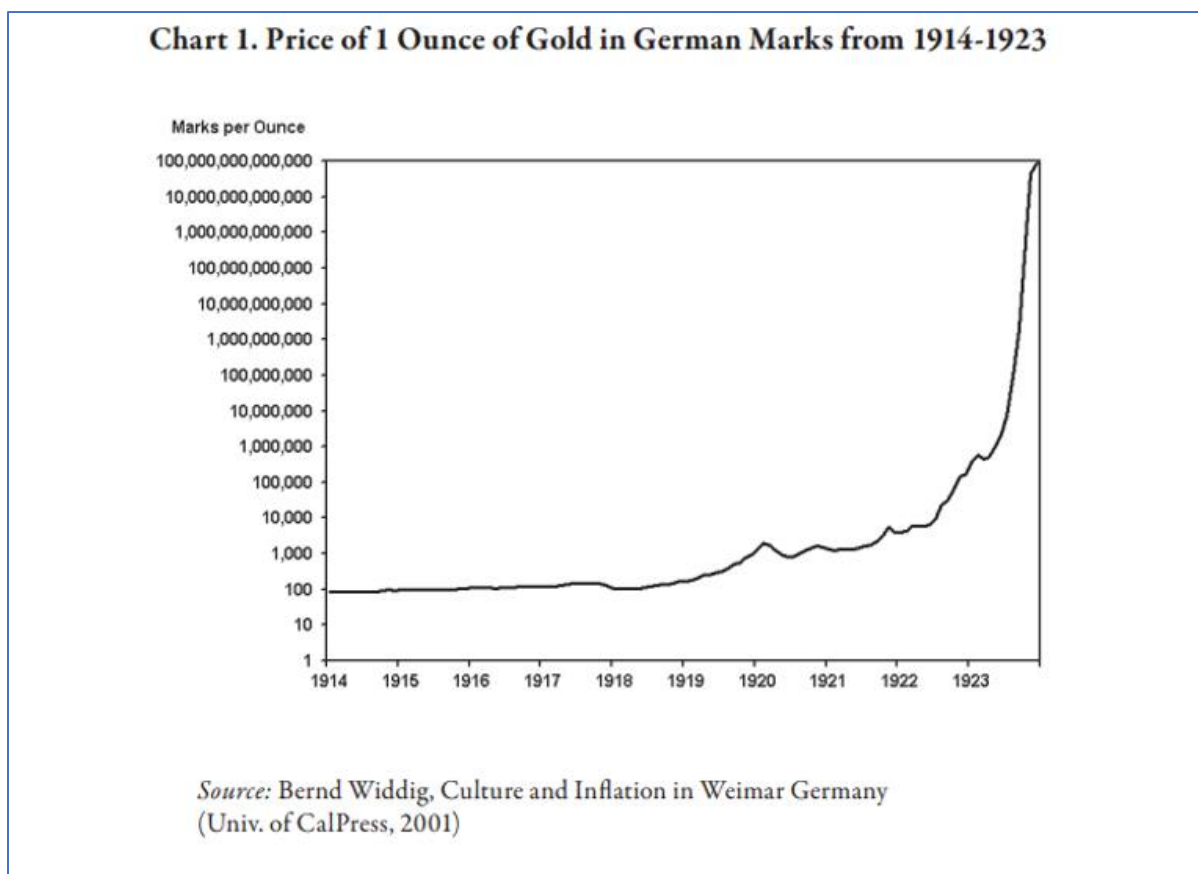
De quote wordt vaak wat verdraaid of verkeerd meegegeven, maar de boodschap is duidelijk: alleen goud is geld. Bankieren draait om vertrouwen en zolang er nog vertrouwen is in het financiële systeem (centrale banken, fiatmunten, banken, overheden), is er niet veel aan de hand. Zodra dit vertrouwen serieus wordt aangetast, wil men echter geld dat geen tegenpartij-risico kent: goud.

Als we het papiergeld, of beter gezegd de verschillende fiatvaluta's, naast elkaar leggen, dan valt alvast een ding op: de waarde van dit zogenaamde geld verbleekt bij goud. Goud heeft door de jaren heen zijn waarde behouden. De fiatvaluta's gingen of gaan uiteindelijk allemaal ten onder. Zo'n 20% van de landen zag hun geld onderuitgaan vanwege hyperinflatie. Andere redenen voor het uiteenvallen van een munt waren onafhankelijkheid, reformatie, en oorlog.

Centrale banken spelen een uiterst belangrijke rol in het vertrouwen en de koopkracht van geld. Dat vertrouwen in centrale banken is sinds hun grootschalig monetair experiment (de negatieve rentes en enorme opkoopprogramma's) na de financiële crisis van 2008/2009 sterk afgenomen.

De Duitse centrale bank, de Bundesbank, stond bekend om haar streng monetair beleid. Dat is niet verwonderlijk gezien haar verleden. Duitsland (meer bepaald de Weimar-republiek) kende na de Eerste Wereldoorlog namelijk hyperinflatie, en het vertrouwen in de munt was op een dieptepunt gekomen. Tijdens WOI (Duitsland had de koppeling met goud al losgelaten aan het begin van WOI) stond de geldddrukmachine op volle toeren te draaien om de oorlog te kunnen financieren, wat na de oorlog tot hoge inflatie leidde.

Maar ook na de oorlog ging Duitsland door met het bijdrukken van geld, mede om aan de hoge herstelbetalingen te kunnen voldoen. Volgens de New York Times (9 februari 1923) had de republiek 33 geldddrukkerijen die iedere dag 45 miljard Marken drukten, en tegen november was het zelfs 500 quadriljoen (quadriljoen is 1000 triljard) per dag!

De koopkracht van de Duitse Mark was weggevaagd. Alle prijzen, uitgedrukt in Duitse Mark, stegen tot astronomische hoogten.

Prijs van 1 kilo brood

December 1921:	4 Mark
December 1922:	163 Mark
Januari 1923:	250 Mark
April 1923:	474 Mark
Augustus 1923:	69.000 Mark
November 1923:	201.000.000.000 Mark

De prijzen van broden stegen in 1923 gigantisch. Waar voor een brood begin januari 1923 al een fors bedrag van 250 Mark moest worden betaald, bedroeg de prijs van een brood in november van dat jaar zelfs 201 miljard Mark! Het geld was toen zo weinig waard, dat de brandwaarde van een bundel bankbiljetten hoger was dan de kolen die men ermee kon kopen.

De Duitse aandelenmarkt steeg gigantisch, van 88 punten aan het einde van de Eerste Wereldoorlog naar 26.890.000.000 punten eind 1923, maar desondanks was de relatieve waarde 97% lager. Alleen goud en zilver konden het hoge niveau van inflatie bijbenen. Behalve de forse waardeinstijging van goud en zilver in absolute termen, was de relatieve waarde van goud en zilver ook fors gestegen. In termen van koopkracht hadden goud en zilver hun waarde meer dan behouden: het was zelfs toegenomen. Goud had nog maar eens zijn waarde bewezen. Iedereen werd arm, met name de middenklasse werd volledig gedecimeerd, behalve diegenen die zich snel aanpasten en bijvoorbeeld tijdig goud en zilver hadden gekocht. Zij werden snel onderdeel van de bovenklasse.

Met de geschiedenis van hyperinflatie in het achterhoofd waren de Duitse centrale bankiers van de Bundesbank erop gebrand om de waarde van hun munt te behouden en voerden zij een strikt monetair beleid. Hierdoor groeide de Duitse D-Mark uit tot een stabiele munt en was het vertrouwen in de Bundesbank groot. Jacques Delors, de Franse oud-voorzitter van de Europese Commissie, zei hierover: "*Niet alle Duitsers geloven in God, maar ze geloven wel allemaal in de Bundesbank.*"

History of Hyperinflation							
No	Country	Year(s)	Highest Inflation per month (%)	No	Country	Year(s)	Highest Inflation per month (%)
1	Argentina	1989-90	196.60	16	Hungary	1945-46	1.295 x 10 ¹⁶
2	Armenia	1993-94	438.04	17	Kazakhstan	1994	57.00
3	Austria	1921-22	124.27	18	Kyrgyzstan	1992	157.00
4	Azerbaijan	1991-94	118.09	19	Nicaragua	1986-89	126.62
5	Belarus	1994	53.40	20	Peru	1988-90	114.12
6	Bolivia	1984-86	120.39	21	Poland	1921-24	187.54
7	Brazil	1989-93	84.32	22	Poland	1989-90	77.33
8	Bulgaria	1997	242.70	23	Soviet Union	1922-24	278.72
9	China	1947-49	4,208.73	24	Taiwan	1945-49	398.73
10	Congo(Zaire)	1991-94	225.00	25	Tajikistan	1995	78.10
11	France	1789-96	143.26	26	Turkmenistan	1993-96	62.50
12	Georgia	1993-94	196.72	27	Ukraine	1992-94	249.00
13	Germany	1920-23	29,525.71	28	Yugoslavia	1990	58.82
14	Greece	1942-45	11,288.00	29	Yugoslavia	1992-94	313,000,000.00
15	Hungary	1923-24	82.18				

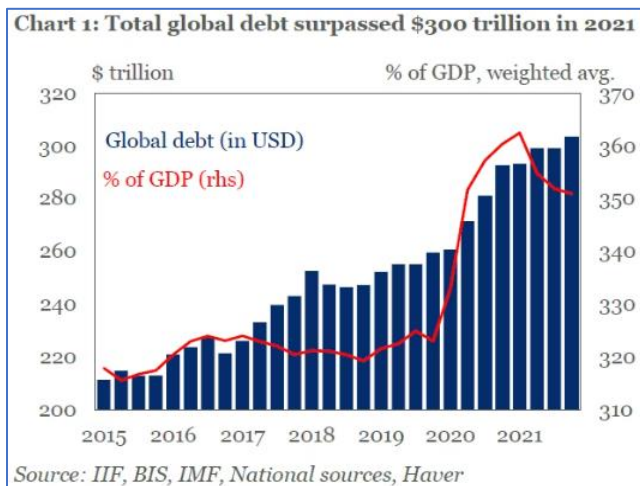
Note: 1.295 x 10¹⁶ equals 12,950,000,000,000,000
 Sources: Peter Bernholz, *Monetary Regimes and Inflation*, Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing, 2003; and Steve H. Hanke

Maar het zijn niet alleen de Duitsers die een verleden kennen van hyperinflatie. Heel veel landen, met name minder ontwikkelde landen, kenden perioden van hyperinflatie. Echter, Europa is hard op weg om een "minder ontwikkeld" continent te worden, en dus kan dit ook 'bij ons' voorkomen.

Het strenge monetaire beleid van de Bundesbank en ook van De Nederlandsche Bank, wat decennialang met hand en tand verdedigd werd, is tegenwoordig ver te zoeken in de Europese Centrale Bank (ECB). De centrale banken van Duitsland en Nederland zijn nu een van de 19 Europese centrale banken die verenigd zijn in de ECB, wat nu moet 'waken' over het monetaire beleid van de Eurozone. De bank van weleer heeft praktisch gezien maar weinig invloed in het beleid van de ECB. De ECB zit gevangen tussen "Noord en Zuid", een oude economie dat zichzelf (mede door het desastreuze klimaat- en energiebeleid) snel ontdoet van haar concurrentiekracht, en de Euro is ten dode opgeschreven. De vraag is alleen wanneer deze valt. Uiteindelijk vallen alle fiatvaluta's, maar de Euro is onder de 'ontwikkelde landen' kandidaat nummer 1 om eerst te sneuvelen.

Het probleem: schulden, schulden, schulden...

Het huidige monetaire systeem is een doodlopend straatje. De schulden die zijn aangegaan door de decennia heen zijn alleen maar gegroeid. Sinds de "coronapandemie" hebben politici alles aangegrepen om die enorme schuldenbergen nog véél verder te stuwten. Er was tenslotte een 'crisisituatie' waarin alles toegestaan was om met een 'oplossing' te komen. Die crisisituatie was er zeker, maar dan een gecreëerde. De schulden waren hoogst waarschijnlijk daarvoor al niet terug-betaalbaar, en nu kunnen we het helemaal vergeten.

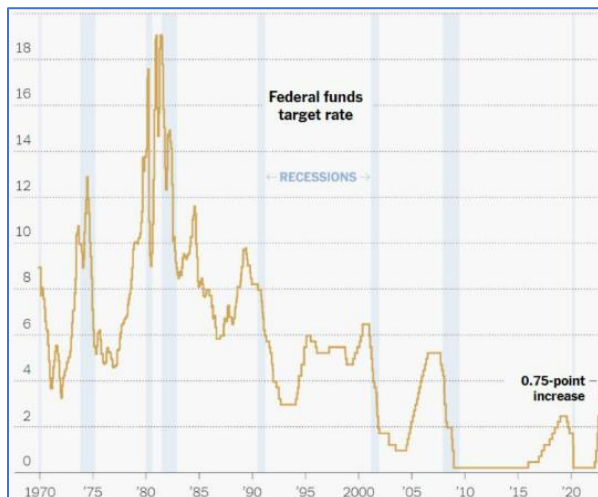

De enige manier om die nog een beetje in toom te houden, is wanneer de relatieve schuldenberg (de schuld in relatie tot de economische groei) door hoge inflatie wordt verlaagd. Schulden kunnen dan in absolute termen nog wel oplopen, maar in relatieve termen - ten opzichte van de economische groei - worden de schulden 'weg-geïnflateerd'. Dit zagen we recent: nog hogere schulden, maar in relatieve termen iets minder (rode lijn).

Het punt is echter dat de economie niet meer 'echt' fundamenteel groeit. De zombiebedrijven (bedrijven die in normale omstandigheden al failliet zouden zijn) werden nog even in leven gehouden door enorme opkoopprogramma's en door lage rentes. Gevolg: de middenstand - de ruggengraat van onze economie en samenleving, die draait op marges - wordt opgekocht of weggeduwd door het grootkapitaal (multinationals) dat draait op volumes en kon lenen tegen minimale rentelasten.

De grote bedrijven die normaliter failliet zouden gaan, konden nog even blijven spartelen vanwege het goedkope geld, maar feitelijk is het systeem failliet. Centrale banken en overheden hebben echter nog wat blessuretijd bijgekocht. Beter zouden we de natuurlijke *business cycle* - het zelfvoedend mechanisme van de markt - zijn werk laten doen: de toxische situatie opruimen en opnieuw beginnen.

Volgens de officiële cijfers groeide de economie nog wel, maar de indicator daarvoor (BBP - Bruto Binnenlands Product) is misleidend. Het meet alleen de monetaire waarde - uitgedrukt in geld - van alle finale goederen en diensten die binnen de grenzen van een land worden geproduceerd. Zolang we maar blijven produceren en consumeren, uitgedrukt in geld, is dat blijkbaar goed voor de economie. Dat ondertussen de onderliggende maatschappij langzaam wordt ontwricht, is niet zichtbaar in deze cijfers. En hoe zorg je voor meer productie en consumptie? Door kapitaal goedkoop te maken en rente laag te houden. Bedrijven, huishoudens en overheden kunnen dan goedkoop lenen, waardoor huishoudens meer kunnen consumeren en, mede daardoor, bedrijven meer kunnen produceren.

Dat hebben de centrale banken de afgelopen jaren dan ook gretig gedaan. Sinds de jaren tachtig is de rente (per saldo) alleen maar verlaagd, met af en toe een korte periode van wat hogere rentes. Ook hebben de centrale banken grote obligatie- opkoopprogramma's opgezet om zo schulden (obligaties) op te kopen, waardoor ook deze rentes werden gedrukt. De balansen van de centrale banken stegen zo fors, zeker tijdens de zogezegde "coronapandemie".

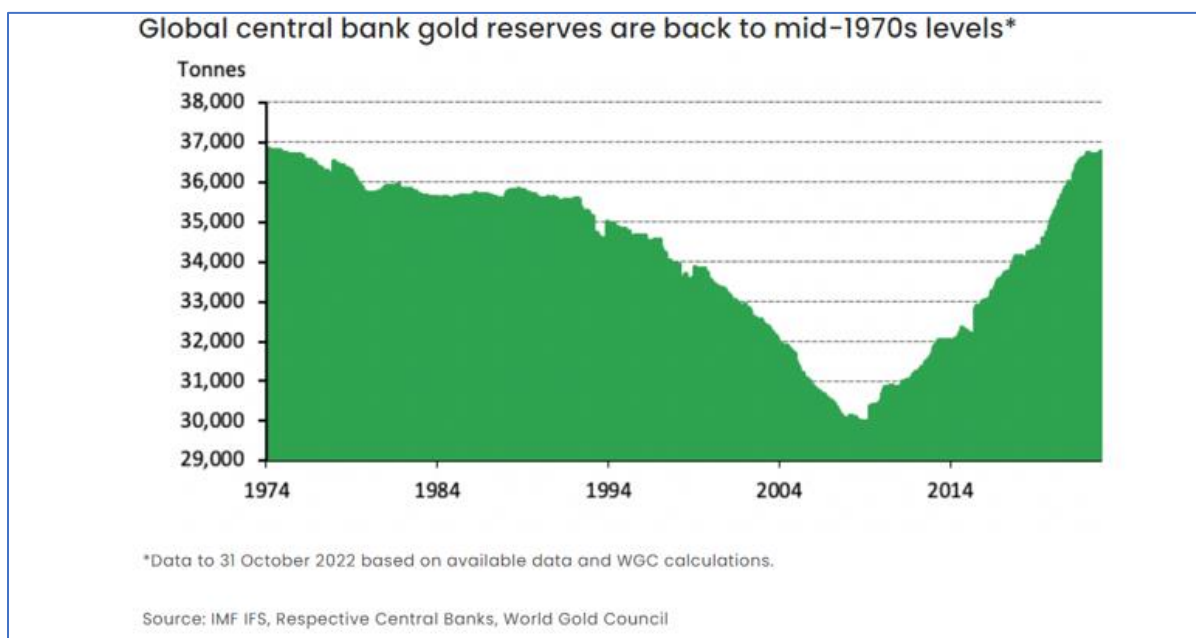
Centrale banken: "lenders of last resort"

In feite zijn de centrale banken zo de "lenders of last resort" geworden: zij zijn het laatste redmiddel om het schuldensysteem in stand te houden. Alle schulden kunnen theoretisch door hen opgekocht worden. Maar nu zitten die centrale banken gevangen. Het monetaire experiment, de enorme geldverruiming ("quantitative easing" of QE), heeft te lang geduurd en heeft mede geleid tot enorme inflatie. Om die inflatie te beteugelen, moesten ze rentes verhogen en de balansen afbouwen ("quantitative tightening" of QT). En om het vertrouwen van de markt te behouden, moest men iets doen aan de beleidsrente.

Het probleem is echter dat de schuldenberg zodanig groot is dat een verhoging van de rente zal leiden tot fors hogere rentelasten. Het maakt nogal uit of de VS (of andere landen) een rente betaalt op hun 10 jaar staatsobligatie van 1% (wat het nog niet zo heel lang geleden was) of van 5%. In het laatste geval zou de jaarlijkse rentebetaling (ceteris paribus) 50% van de inkomsten behelzen. Dat zou een onhoudbare situatie zijn, en de FED weet dat.

En dus: het enige wat de FED en de andere centrale banken nog als laatste redmiddel kunnen inzetten, is een revaluatie van goud. Centrale banken bezitten namelijk best wel wat goud, zeker de landen die vroeger een goudstandaard hadden (zoals de VS en Duitsland). Vanaf het moment dat Nixon in 1971 goud loskoppelde van de dollar - en feitelijk de dollar door niets gedekt meer was behalve het vertrouwen erin - begonnen centrale banken goud te verkopen. Tot aan de financiële crisis waren zij per saldo verkopers van goud.

China was een van de eerste landen die in 2009 terug drastisch goud begon te kopen. Zij kochten 80% van hun toenmalige reserves. Dit was een politieke beslissing, én een vingerwijzing naar de VS: China had zo een alternatief voor de dollar en voor Amerikaanse staatsobligaties. Naast China kocht ook Rusland flink wat goud in. Zij zagen zich genoodzaakt te diversifiëren om minder afhankelijk te zijn van de VS. Ook India, Brazilië, Oezbekistan, en Kazachstan kochten goud op.

Inmiddels is het niveau van de goudreserves van centrale banken weer terug op het niveau van midden jaren 70 van de vorige eeuw. Goud is dus aan een enorme comeback bezig onder de centrale banken. Zeker bij de zogenaamde opkomende landen die een historie hebben van hyperinflatie en die een alternatief willen voor de dollar. En als centrale banken goud willen, dan willen wij het ook.

De kans is aannemelijk dat de FED en andere centrale banken straks weer moeten bijspringen. Zombiedrijven die door de hoge rente en economische afkoeling hun rente niet meer kunnen betalen, plus de oplopende werkloosheid en afnemende consumptie, zullen zorgen voor oplopende economische problemen. Landen kunnen dan in financieringsproblemen geraken, waarop ze hun rente op staatobligaties niet meer kunnen betalen. Centrale banken kunnen dan voor tijdelijke redding zorgen door obligaties op te kopen en de rente te verlagen.

Het gevolg daarvan is dat de activazijde van de balans weer toeneemt door het opkopen van obligaties, maar wat zijn die nog waard als er in de markt niemand is die deze schulden wil overnemen, althans niet tegen een fikse korting? De activazijde (waardering obligaties) neemt dan af, maar aan de passivazijde staat nog wel de verplichting (in de vorm van reserves). Om de balans toch nog in balans te houden kan het goud, wat ook aan de activazijde staat, worden geherwaardeerd, waardoor men in feite de bank weer herkapitaliseert. Als men het goud opwaardeert naar bijvoorbeeld 10.000 USD, is het systeem weer 'gered'. Is het een zekerheid dat dit zal gebeuren? Nee, niets is zeker, maar het is wel een realistisch scenario. Niet voor niets zijn de centrale banken per saldo weer goud aan het kopen.

Table 13. Top 10 Annual Increases in the Share of Gold in Reserves, 2000-21

Country	Year	Increase in gold share (in ppt of reserves)	Increase in gold volume (in percent)	Concurrent events (current or two preceding years)
Türkiye	2020	21%	29%	Sanctions by the US (2018) and EU (2019); COVID-19 pandemic (2020)
Belarus	2010	17%	57%	Sanctions by Russia in 2010
Lao PDR	2001	10%	328%	A series of bomb blasts in 2000 before presidential elections in 2001
Turkey	2017	9%	50%	Coup attempt in 2016; Constitutional referendum in 2017
Sri Lanka	2009	8%	299%	Purchase of gold from IMF following the global financial crisis
Paraguay	2012	8%	1141%	Sanctions by Mercosur and Unasur in 2012
Hungary	2021	8%	200%	COVID-19 pandemic in 2020
Belarus	2006	8%	25%	Sanctions by the EU and US in 2006
Sri Lanka	2000	7%	437%	1997-98 Asian crisis; Assassination attempts before elections in 2000
Belarus	2008	7%	33%	Sanctions by the EU and US in 2006

Sources: IMF, International Financial Statistics; Global Sanctions Database (GSDB).

Note: Excludes countries with central bank gold purchase programs from domestic producers.

Goud uit het 'verdomhoekje'

Decennialang heeft goud in het 'verdomhoekje' gezeten, maar nu krijgt het dus opnieuw aandacht. Zelfs het IMF lijkt te zijn gedraaid. Begin 2023 kwam men namelijk met de studie [*"Gold as International Reserves: A Barbarous Relic No More?"*](#)

In de studie wordt verwezen naar de gewijzigde trend bij centrale banken: opkomende landen die goud zijn gaan kopen sinds de financiële crisis van 2008/2009 vanwege de financiële stabiliteit, waarbij goud fungeert als een veilige haven in tijden van onzekerheid. Daarnaast wijst het IMF ook op de sancties die door westerse partijen (VS, VK, en EU) werden opgelegd. Telkens wanneer er sancties werden opgelegd (zoals aan Turkije, Hongarije, en Paraguay), vergrootten de centrale banken van deze landen hun goudreserves. Het rapport concludeert: *"Of en in welke mate centrale banken nu hun goudpositie als onderdeel van hun reserves zullen laten toenemen, is gezien de recente gebeurtenissen nog maar de vraag."*

Wat wel reeds duidelijk lijkt te zijn, is dat steeds meer partijen, waaronder dus ook het voorheen goud-sceptische IMF, de veilige waarde van goud zijn gaan zien - iets wat gezien de geopolitieke en economische angst verder kan toenemen.

Conclusie

Of het herkapitaliserings-scenario van goud nu werkelijkheid wordt of niet: het feit is dat goud gezien wordt als geld, al zo'n 5000 jaar een belangrijke rol speelt in het financiële systeem, het zijn koopkracht doorheen de jaren heeft behouden, het als verzekering dient tegen het omvallen van het financiële systeem, centrale banken per saldo weer goud kopen, en zelfs instituten als het IMF nu ook steeds positiever worden over de rol van goud. Got gold?

Deel 2: Hoe goud kopen

"The real stuff"

Nu je helemaal mee bent over waarom het verstandig is om goud te hebben, is het tijd voor het praktische gedeelte: hoe en waar? Het eerste sleutelwoord is "fysiek". Je wil fysiek goud hebben en bijvoorbeeld geen "goud-gedekte ETF".

Een ETF ("Exchange Traded Fund"), ook wel eens een "tracker" genoemd, is een soort index-fonds dat een andere belegging volgt. Vaak is dat een index zoals de S&P 500, een sector zoals technologie, of een grondstof zoals goud. Je koopt een aandeel in het fonds en het fonds zorgt dan voor de onderliggende blootstelling aan die waarden. Het voordeel bij het kopen van zo'n ETF is dat je op een makkelijke, goedkope manier kunt beleggen in de onderliggende waarde.

Een van die trackers is bijvoorbeeld de iShares Silver Trust, een ETF gedekt door fysiek zilver en die dus de zilverprijs moet volgen. iShares is onderdeel van Blackrock, een van de grootste vermogensbeheerders ter wereld. In de officiële papieren (SEC-files) van deze tracker staat onder andere: "De liquiditeit van de iShares kan afnemen en de prijs van de iShares kan fluctueren en kan dalen, onafhankelijk van de prijs van zilver."

Dit zou je aan het denken moeten zetten. Als de ETF gedekt is door fysiek zilver, waarom zou de prijs dan kunnen afwijken van de zilverprijs? Een van de redenen dat we edelmetalen kopen, is als verzekering tegen het omvallen van het financiële systeem, het systeem dat in 2008/2009 al flink aan het wankelen werd gebracht. Je wil dus "het echte spul" en geen afgeleid product. Als je een ETF koopt, dan koop je feitelijk aandelen van een trust, wat door een financiële onderneming wordt gerund en beheerd, wat waarschijnlijk goud of zilver in beheer heeft, maar volledig zeker weet je het niet. Als je een goud-ETF koopt, dan staat dat niet gelijk aan het direct kopen van goud dat je eigendom wordt en aan je wordt toegewezen. Nee, je koopt een claim op een stuk van een korf of mandje. Hetzelfde geldt voor andere afgeleide producten zoals goudpools, certificaten, futures, en opties.

Voor de grote goud-ETF's geldt dat ze naar keuze van de uitgever kunnen worden 'opgedoekt' (staat in de algemene voorwaarden). De bezitter van de ETF wordt op dat moment in dollars uitbetaald, en niet in fysiek goud. Het goud in de ETF's is de liquiditeit van de "Bullion Banks". Deze Bullion banks hebben een boekhouding in goud: fysiek en papier lopen er door elkaar, net zoals dat met euro's en dollars gebeurt bij de 'gewone' banken. Indien nodig (denk aan een crisismoment) kan al het goud in ETF's heel gemakkelijk, en zonder regels te breken, terug naar deze Bullion Banks. De ETF-bezitters krijgen dan dollars op basis van de laatst gekende slotkoers, wat flink kan tegenvallen (denk aan het sluiten van de goudmarkt voor twee weken eind jaren 60). Net op het moment dat je fysiek goud nodig hebt, zal het er in een ETF niet zijn.

Fysieke munten en echtheid

Koop dus geen afgeleide producten, maar fysiek goud. Gouden munten zijn een prima begin.

Maar hoe weet je of ze echt zijn? Er zijn allerlei manieren om de echtheid van de munten vast te stellen. Het belangrijkste is: koop de munten bij een gerespecteerde handelaar met een uitstekende reputatie. Handelaren hebben niet alleen kennis van de materialen, ze kennen ook de oorsprong van wat ze verkopen en hebben de middelen om eventueel verdachte baren en munten te controleren op hun echtheid.

Natuurlijk is het goed om zelf 'ervaring' te hebben in het goud en om te weten op welke manieren je de echtheid vast kan stellen, maar als je bij een betrouwbare en behulpzame handelaar koopt, is dat eigenlijk niet echt nodig.

Maar bij SAFECAPITAL willen we zo onderzoekend en soeverein mogelijk zijn, dus hieronder toch even enkele aandachtspuntjes die kunnen helpen bij het herkennen van echte munten.

Het nagaan van echtheid

- Markeringen

De markeringen op goud- en zilvermunten zijn de eerste details die je dient te onderzoeken. Bijna ieder zilver- of goudstuk draagt een muntteken van zijn producent. Een afwezigheid hiervan kan al aanleiding geven tot enig wantrouwen. Andere vaak voorkomende markeringen zijn het gewicht, zuiverheid, serienummer, en in het geval van munten ook het slagjaar en denominatie. Een zilver- of goudstuk met geen enkele markering is nep.

- Magnetisme

Goud en zilver zijn niet magnetisch. Hierdoor kan je aan de hand van een meting van het magnetisme controleren of de samenstelling van de munt zuiver is of slechts een legering. Beweeg een magneet direct boven je edelmetaal. Als het metaal en de magneet elkaar aantrekken, kun je er zeker van zijn dat het edelmetaal niet authentiek is. Er zijn echter genoeg namaakmunten die ook niet magnetisch zijn. Verder onderzoek is dus nodig.

- Afwerking van de randen

Eén van de moeilijkste details is de randafwerking. Elk muntontwerp heeft een kenmerkende afwerking van de rand: glad, letters en/of kleine ribbels. Veel namaakproducten vertonen meestal ongelijke ribbels of graveringen van onjuiste grootte.

- Massa

Van alle gouden en zilveren munten is de massa en zuiverheid bekend, waardoor je met een nauwkeurige balans makkelijk kunt controleren of alles in orde is. De meeste munten hebben een massa die exact overeenkomt of een massa die net iets hoger ligt dan aangegeven.

Het verkeerd opgeven van het gewicht of de zuiverheid is namelijk een strafbaar feit: geen enkele producent kan het zich veroorloven om een munt te produceren met een kleinere massa dan aangegeven. Is dit wel het geval, dan heb je te maken met een namaakproduct.

- *Reliëf*

Een ander detail dat zeer moeilijk na te maken is, is het reliëf van de munt. Het "reliëf" van een munt is de hoogte van de afbeelding in relatie tot de oppervlakte van de munt. Bijna iedereen kan het onderscheid leren maken tussen een echte munt en een namaakproduct door het verschil in het reliëf te leren spotten. Probleem: in China maken ze tegenwoordig zeer goede namaak Eagles, waardoor het moeilijker en moeilijker is geworden om zonder professionele hulp op dit elementje te vertrouwen in het onderscheiden van je munten.

Er zijn nog meer testmethoden maar die zijn minder toegankelijk en vereisen vaak dure apparatuur. Met bovenstaande tips kun je echter vrij snel een goed oordeel vellen. Je kunt er verder wel van uitgaan dat een gerespecteerde handelaar de echtheid al gecontroleerd heeft.

Welke munten

Er bestaan grofweg drie verschillende soorten munten: historische munten, de gouden bullion munten, en verzamelmunten.

- *Historische munten*

Napoleon Goud 20 Frank

Historische munten hebben in vroegere tijden als wettig betaalmiddel gediend. Voorbeelden hiervan zijn het Nederlandse gouden tientje, de Napoleons, de Zwitserse Vrenelis, British Sovereigns, en de Belgische Louis. Veel van deze munten werden (en worden soms nog steeds) omgesmolten. Ze zijn klein en licht (vaak rond de 6 gram), beperkt in oplage, gewild, en goed verhandelbaar. Daardoor betaal je een premie op de onderliggende goudprijs. Bij verkoop zal deze premie er zeer waarschijnlijk ook nog zijn, dus een echt nadeel hoeft dit niet te zijn. Voor wie een kleiner bedrag wil investeren in goud, zijn deze munten een goede optie.

- *Gouden bullion munten*

Een zwaardere munt is in relatieve prijs vaak gunstiger. Dan kom je al snel uit bij de bullion munten. Deze gouden munten worden tegenwoordig nog steeds geslagen en veel goudbeleggers kopen deze soort. Deze munten wegen 31,1 gram (een troy ounce). De bekendste troy ounce munt is de Zuid-Afrikaanse Krugerrand, de eerste beleggingsmunt, met een massa van 1 ounce zuiver goud.

Andere bekende troy ounce munten zijn de Maple Leaf en de Kangaroo. Dit zijn allemaal bekende en geaccepteerde munten met een hoge handelbaarheid. Voor wie iets meer wil beleggen in goud zijn deze munten een zeer goede optie. Voor de kleine portemonnee kunnen er ook partjes van deze munten worden gekocht ($\frac{1}{2}$ ounce of $\frac{1}{4}$ ounce).

- *Verzamelmunten*

Deze munten zijn beperkt in oplage en eerder iets voor de verzamelaar. Deze munten zijn minder goed handelbaar en de premies zijn vaak hoog. Daardoor zijn deze voor de goudbelegger minder interessant. Het allerbelangrijkste bij gouden munten (en voor baren) is de handelbaarheid. Ga dus voor munten die snel verkocht kunnen worden aan handelaren en die internationaal gewild zijn.

- *Baren*

Naast munten kun je ook goudbaren of een deel daarvan kopen. Baren zijn interessant omdat ze lagere premies hebben. Goudbaren zijn te verkrijgen tussen de 1 gram en 12,5 kilogram. Hoe groter de baar, des te lager de premie. Wil je grote gewichten aankopen, dan is het kopen van een goudbaar een efficiënte aankoop. Goudbaren dragen vaak informatie zoals de naam van de smelterij met logo, het goudgehalte (normaliter 99,99%), het gewicht, een baar-nummer, en de materiaalsoort. Koop bij voorkeur een baar bij een LBMA-erkende smelter, want producten van deze smelters zijn gemakkelijker handelbaar en het risico op namaak is het kleinst. Bij baren loop je namelijk het risico dat er wolfram in verwerkt zit. Zorg er dus voor dat je bij een officiële partij koopt.

Conclusie

Er zijn allerlei soorten en maten goud. Voor de kleinere belegger is het kopen van munten de meest logische keuze. Let hierbij steeds op de handelbaarheid. Napoleons, Zwitserse Vrenelis, Krugerrands, of Maple Leafs zijn allemaal goed handelbare munten en genieten de voorkeur. Een stuk spreiding kan zeker geen kwaad. De echtheid is natuurlijk het allerbelangrijkst, maar als je bij een goede handelaar koopt, dan heeft die het goud reeds op echtheid beoordeeld.

Deel 3: Waar goud kopen en opslaan

Waar kopen

Onze huisleverancier van goud is [goud999](#). Zij zijn een erkende en betrouwbare leverancier. Ze hebben alle soorten goud in huis, hun service is goed, ze doen regelmatig kortingsacties, en vanaf een bestelling van 7500 EUR krijg je de bestelling gratis thuis toegestuurd. Daarnaast heeft hun website een chatfunctie waar je gemakkelijk en snel je vragen kwijtkunt, al kun je natuurlijk ook gewoon eens bellen of zelfs langsgaan, zeker voor grotere bestellingen.

Kortom: specialisten pur sang met prima prijzen en een goede service.

Waar opslaan

Spreiding is essentieel. Leg niet al je gouden eieren in één mandje. Deel op in verschillende 'pakketjes' die je 'creatief' verstopt in en om het huis (en eventueel wat bij betrouwbare familie of vrienden). Stop het niet in een kluis. Als je een kluis hebt, stop er wat 'afleidingscash' in: genoeg om bij een inbraak een dief te doen stoppen met verder zoeken, maar niet genoeg om financieel in de problemen te raken indien je het verliest. Leg het ook niet in een kluis bij de bank. Probeer maar eens aan de inhoud van je kluis te geraken wanneer die bank failliet gaat.

Externe opslag

Het fysieke goud dat je gekocht hebt, bewaar je in eerste instantie zelf. Dat is het veiligste (er is geen andere partij bij betrokken) en vormt de kern van je vermogen. De volgende laag is het aanhouden van goud bij een professionele partij. Het risico is daarmee wel wat groter, omdat je nu tegenpartijrisico hebt. Zelfs al leen je het goud niet uit aan dat bedrijf en sla je het op in een van hun kluizen, dan nog kan de overheid het bevel geven de kluizen open te maken en de inhoud te taxeren. Dat lijkt misschien onrealistisch, maar valt nooit uit te sluiten - zeker niet in deze gekke tijden. Desalniettemin zijn er ook enkele puike externe opties 'out there'.

Goud999safe

Voor de aankoop van munten hadden we goud999 al als een jarenlange betrouwbare leverancier. Het is dan ook niet gek dat we voor opslag ook bij hen uitkomen.

De laatste jaren hebben ze flinke stappen gemaakt op vlak van de opslag van goud met het uitrollen van [goud999safe](#), een goed programma met een overzichtelijk online platform.

Met goud999safe kun je gemakkelijk en snel goud aankopen, bewaren, en terug verkopen. Niet onbelangrijk: als koper ben je eigenaar van gealloceerd edelmetaal. Aankopen worden opgeslagen met een "real time" rapportering van de allocatiestatus van het edelmetaal - echt edelmetaal, geen afgeleid product. De serienummers zijn online terug te vinden. Je kunt ook elke gram edelmetaal in je portfolio desgewenst afzonderlijk controleren. Dit gebeurt door middel van de unieke en persoonlijke validatiecode voor je account. De combinatie van het unieke serienummer met je unieke validatiecode garandeert dat het specifieke serienummer jouw eigendom is en ook alleen jouw eigendom. De software achter deze tool wordt ook meegecontroleerd bij een jaarlijkse externe, onafhankelijke audit.

De opslag is in Zurich, Zwitserland. Uniek aan hun opslag is dat men je automatisch volledige baren toekent van zodra dat kan. Als je 1000 gram goud bezit, bezit je graag één volledige baar van 1 kilogram. Bij goud999safe wordt daar automatisch voor gezorgd, zelfs indien je die 1000 gram niet in een keer hebt aangekocht. Voor sparen is het platform ook heel geschikt: elke aankoop vanaf 1 gram gebeurt aan dezelfde prijs per gram als een aankoop van een volledige kilogram. Vanzelfsprekend is het edelmetaal eigendom van de klanten en staat het niet op de balans van goud999safe. Bij een eventueel faillissement blijft jouw goud dus buiten schot.

Conclusie

Met goud999safe hebben we een betrouwbare partner voor externe opslag van edelmetalen. Natuurlijk is dat geen 100% garantie: enkel thuisopslag kan die garantie geven, maar kent dan ook weer andere risico's. Daarnaast kun je al beginnen vanaf 1000 euro, en is alles gewoon lekker in het Nederlands. Een zeer toegankelijke partner dus.

Dat we nu ook goud999safe hebben opgenomen als voorkeur voor externe opslag zegt verder weinig over onze vroegere partner, [BFI Bullion](#). We vertrouwen er nog steeds op dat onze edelmetalen ook daar een veilig thuis zouden kennen. Alleen zijn we meer gecharmeerd door de lagere instapdrempel van goud999safe. En bediend worden in je eigen taal is al heel wat!

Tot zover dit gouddossier. Omdat goud het échte monetaire metaal is, en onze aandacht vooral daarop gevestigd is, kwam zilver hierin niet echt aan bod. Het kan echter geen kwaad om een klein deel van je kapitaal in zilver te steken. Bedenk wel dat zilver speculatiever is: het kent meer industriële toepassingen, en beweegt dus ook mee met de economische context.

We wensen u veel succes met het veiligstellen van uw kapitaal! Indien u ondertussen met vragen zou zitten: mail ons gerust via support@safecapital.eu

Soevereine groeten,

Brecht Arnaert & Peter Tros